

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Historia sztuki

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Wstęp do historii sztuki

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr zimowy

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 1

Forma zaliczenia:

wykład: zaliczenie bez oceny

Prowadzący:

wykład: prof. dr hab. Adam Małkiewicz;

Koordynator sylabusu:

prof. dr hab. Adam Małkiewicz

Sylabus dostępny w ramach:

- [Wstęp do historii sztuki](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, I rok, semestr zimowy

- [prowadzący wykład:30h/z/1ECTS]: prof. dr hab. Adam Małkiewicz;

Wymagania wstępne:

Brak

Cele:

Student nabywa wiedzę o miejscu i znaczeniu sztuki w systemie nauk humanistycznych, ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej, oraz poznaje terminologię z zakresu nauk humanistycznych ze szczególnym uwzględnieniem aparatu pojęciowego dotyczącego materialnej, estetycznej i ideowej struktury dzieła sztuki. Poznaje też problematykę dziedzin i dyscyplin naukowych powiązanych z historią

sztuki.

Treści kształcenia:

T.1 - Wykład obejmuje główne wiadomości o historii sztuki jako dyscyplinie naukowej (m. in. przedmiot badań i jego przemiany historyczne; metody badawcze w ujęciu historycznym; miejsce historii sztuki wśród innych nauk i najważniejsze nauki pomocnicze; podstawowa aparatura pojęciowa i „klasyczne” metody rozpoznania i klasyfikacji dzieła sztuki).

T.2 - Wykład dostarcza wiedzę o zawodzie historyka sztuki (zakres fachowych kompetencji historyka sztuki, m.in.: muzealnictwo, konserwatorstwo i ochrona zabytków; inwentaryzacja zabytków; krytyka artystyczna; popularyzacja sztuki) i jego uwarunkowaniach społecznych i etycznych. Wykład obejmuje główne wiadomości o historii sztuki jako dyscyplinie naukowej (m. in. przedmiot badań i jego przemiany historyczne; metody badawcze w ujęciu historycznym; miejsce historii sztuki wśród innych nauk i najważniejsze nauki pomocnicze; podstawowa aparatura pojęciowa i „klasyczne” metody rozpoznania i klasyfikacji dzieła sztuki), i o zawodzie historyka sztuki (zakres fachowych kompetencji historyka sztuki, m.in.: muzealnictwo, konserwatorstwo i ochrona zabytków; inwentaryzacja zabytków; krytyka artystyczna; popularyzacja sztuki) i jego uwarunkowaniach społecznych i etycznych.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

W_1 Student zdobywa podstawową wiedzę o historii sztuki jako dyscyplinie naukowej.

W_2 Student zna metody badawcze w historii sztuki.

W_3 Student poznaje terminologię nauk humanistycznych.

W_4 Student poznaje kompetencje historyka sztuki w muzealnictwie, konserwatorstwie, ochronie zabytków.

UMIEJĘTNOŚCI

U_1 Student potrafi scharakteryzować najważniejsze metody badawcze w ujęciu historycznym.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Wykład

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Egzamin po II semestrze. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie zaliczeń z wszystkich przedmiotów, z którymi związany jest przedmiot Wstępu do historii sztuki. Egzamin obejmuje całość materiału przedstawionego w wykładzie, konwersatorium i ćwiczeniach i służy weryfikacji jego opanowania w stopniu co najmniej podstawowym oraz umiejętności zastosowania w praktyce głównych elementów warsztatu naukowego. W szczególności dotyczy to znajomości przedmiotu historii sztuki (zakres i przemiany pojęć „sztuka” i „dzieło sztuki”), elementów metody badawczej w ujęciu historycznym, podstawowej wiedzy o głównych naukach pomocniczych historii sztuki, przyswojenia sobie fachowej terminologii właściwej historii sztuki, opanowanie umiejętności ogólnego określenia geograficznych i czasowych współrzędnych konkretnego dzieła sztuki.

Lektury podstawowe:

Wstęp do historii sztuki: przedmiot – metodologia – zawód, red. P. Skubiszewski, Warszawa 1973 – zwł. rozdz. 4, 5, 7, 8, 10

Lektury uzupełniające:

Białostocki J., Pięć wieków myśli o sztuce, wyd. 2. Warszawa 1976, zwł. część II;

Białostocki J., Historia sztuki wśród nauk humanistycznych, Wrocław 1980;

Bochnak, Zarys dziejów polskiej historii sztuki, Kraków 1948, Historia Nauki Polskiej w Monografiach t. 22;

Dzieje historii sztuki w Polsce. Kształtowanie się instytucji naukowych w XIX i XX wieku, red. A.S.

Labuda, Poznań 1996

Kalinowski L., Max Dvořák i jego metoda w badaniach nad sztuką, Warszawa 1974;

Małkiewicz, Z dziejów polskiej historii sztuki. Studia i szkice, Kraków 2005;

Panofsky E., Ikonografia i ikonologia, W: tegoż, Studia z historii sztuki, Warszawa 1971;

Piwocki K., Pierwsza nowoczesna historia sztuki. Poglądy Aloisa Riegla, Warszawa 1970;

Tatarkiewicz W., Dzieje sześciu pojęć, Warszawa 1976.

Uwagi: